

punkt, saa vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes en saadan Meddelelse kan fremkomme. Det er dog naturligt, at Rigsdagen først kommer til Kundskab om disse Forhold, efter at det er kommet til Ministerens og Overværgeraadets Kundskab. Det er vel ikke Meningen, at Overinspektør Brun og Departementschef Friis ogsaa i den Sag skulle give Ministeren Ordre. Det forekommer mig, at det maa være Ministeren og Rigsdagen, der først maa afgøre, hvad der maatte være at sige om hele denne Sag.

Paa det foreliggende Finanslovsforslag finder jeg et Beløb paa 600 Kr. opført til den forhenværende Forstanderinde paa „Hebron“. Jeg henstiller til Finansudvalget, at man stryger dette Beløb. Jeg skal ikke komme ind paa denne Sag. Jeg skal blot sige, at det er konstateret ved de afholdte Forhør, at Fru Bransholm har ladet Børn indespærre i mørk Arrest og ladet dem tørste i indtil en Uge, det er Overretsassessor Schrøder, der i et Brev til Dr. Muus, som af Alberti blev ansat som tilsynshavende med Medicinalvæsenet, meddeler, at Børnene have tørstet i 7 Døgn. Det forekommer mig ganske utiladeligt, at man fra Statens Side pensionerer en saadan Kvinde. Det var Alberti, der stillede Forslag om det. Der var ikke megen Stemning i Finansudvalget derfor, og det blev ændret derhen, at Beløbet skulde udbetales Fru Bransholm gennem det Beløb, der blev stillet til Raadighed for Bestyrelsen for „Hebron“. Men „Hebron“ virker under saa slette økonomiske Vilkaar, at der er Grund til at give det ogsaa disse 600 Kr. Jeg vil i denne Forbindelse rette en Anmodning til Ministeren om, at der maa blive udnævnt en anden Bestyrelse for „Hebron“. Der er i Forvejen 3 Mænd, 2 Indremissionsfolk og en Gods-ejer. Det var denne Godsejer, som Fru Bransholm købte den tidligere Gærfabrik af og omdannede den til Børnehjem. Overinspektøren for Opdragelsesvæsenet har ladet Bestyrelsen blive suppleret med 2 ivrige Missionsfolk. Det forekommer mig ganske meningsløst, at der i Bestyrelsen for et Pige-hjem sidder lutter Mænd og Folk, der tilhøre en Retning, der kræver mere Tugt og mere Haardhed. Indremissionen oppe i Harboøre har i den sidste Tid knyttet Fru Bransholm til Friskolen der som Lærerinde. Og ved Indsættelsen af Fru Bransholm som Lærerinde udtalte Pastor Berthelsen, at det var, fordi der trængtes til mere Tugt paa de Egne.

Jeg vil udtale Ønsket om, at den

højtærede Minister vil foretage en grundig Ændring i Sammensætningen af Bestyrelserne for vore Børnehjem. Jeg vil bede den højtærede Justitsminister, der i mange Aar har været en ivrig Deltager i Arbejdet vedrørende de danske Kvinder, at foretage en Omordning, navnlig sigtende til, at Kvinder og Mødre, der høre til Arbejderklassen og altsaa i social Henseende staa i Rapport til de Børn, der findes paa Børnehjemmene, komme ind i Bestyrelserne. Jeg vil samtidig tillade mig at udtale min Forbavselse over, at en Anmodning fra den lille Gudruns Fader til Søndre Birks Kontor om at faa Gudrun udleveret fra Fru Bransholm, ikke er bleven efterkommet, overhovedet ikke besvaret. Jeg vil spørge den højtærede Minister: har en Herredsfoged, en Politimester, en Birkedommer, en Politimand overhovedet, naar der fremkommer en Anmodning i tilbørlig vitterlig bekræftet Stand om at faa udleveret et Barn fra en Kvinde, om hvem det er oplyst, at hun har mishandlet Børn, Ret til at afslaa en saadan Anmodning? Da jeg var paa „Hebron“, efter at Fru Bransholm var kommen bort, udtalte den nuværende Forstanderinde, Frk. Ravn, at de Forhold, hun var gaaet ind til, vare grufulde, over alt var der Smuds og Urenlighed. Nu er der kun halvt saa mange Børn som før. Dette viser, at Kritikken ikke alene har medført en Forandring i Behandlingen af Børnene, men en Indskrænkning af deres Antal. Det har i den tidligere Forstanderindes Tid været en ren og skær Geschäft.

Paa Finanslovsforslaget er opført et Beløb af 25,000 Kr. til Flakkebjerg og Landerupgaard. Mit Parti har intet derimod, tværtimod, det vil, at der bevilges de fornødne Penge til, at Børnene paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter kunne trives og befinde sig vel. Hovedsagen er imidlertid, hvad det er for Folk, der lede Anstalterne, og det forbavser mig uægtelig i allerhøjeste Grad, at Forstander Møller kan vedblive at være Leder af Landerupgaard, efter at det er omdannet til et Hjem, der kun modtager almindelige Børn og ikke særlig vanskelige Børn, saaledes som tidligere. Hans Virksomhed som Opdrager er af den Beskaffenhed, at den grænser op til den, som Forstanderen paa Flakkebjerg udøvede, og saa længe han er Forstander, vil der være Uro og Bekymring i de Hjem, der skulle aflevere Børn til Landerupgaard. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at af alt, hvad jeg har